

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and Published by the
SLOVENIAN PUBLISHING CO.
(a corporation.)**FRANK SAKSNIK, President.**
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation
and address of above officers:
28 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Se eno leto velja list na Ameriko in	Canada	\$3.00
pol leta	1.50	
se eno leto velja list na New York	4.00	
pol leta	2.00	
Se eno leto velja list na vse države	4.50	
pol leta	2.25	
Se eno leto velja list na vse države	1.70	

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno velikim tiskom."GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dajati brez polnjenja in osebno se ne
priporoča.Dajati naj se blagoviti pošiljati po
Money Order.Pri sprejemih kraja naročnikov pre-
dajati, da se nam tudi prejmejo la-
goviti nameni, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dajati se polnjenje narediti za
naslov:"GLAS NARODA"
Cortlandt St. New York City

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL

"Sladko je umreti."

V sedenji žalostni dobi umorov,
krivice, nepoštenosti, nesloge, ubi-
janja in raznovrstnih zločinov so
se razdelili ljudje v dva tabora.
Prvi obojajo to početje, drugi se
zavzemajo zanj."Človek, ki je v nevarnosti, se
mora braniti, če mu je v ne-
varnosti, se mora braniti. Ni je
slajše smrti kot je smrt za domo-
vino."

To so besede prihv.

Drugi zatrjujejo, da je vojno
smatrati za velik zločin, katerega
je napravilo par oseb celemu člo-
večanstvu.Mi se pridružujemo drugim iz
enostavnega vzroka: ker imajo
prav.Klic prvih je: "Sladko je u-
mreti za domovino!", klic drugih
je: "Živite zanje!"Oni, ki jih je v sedenji vojni vi-
del "umirati za domovino", bi
lahko povedal, kako sladka je ta
smrt.Pravijo, da je sladko umreti o-
nemu, kateri ima doma ženo in
štiri ali pet otrok; pravijo, da je
sladko umirati v bлатu, krvi in ne-
smagi. Zatrjujejo, da je smrt na
bojišču slajša od vsake druge
smrti, morda celo slajša od življe-
nja. — Umirajte, od vaše smrti
bo imela domovina velike do-
bičke.In umirajo reveži: na stotine in
tisoče jih umre, dobička pa ni ne
na tej ne na oni strani nobenega.
Če bi iz vsake kaplje prelile krvi
zrasel samo en klan, bi bilo pšeni-
ce in kruha za vse v izobilju. Da
bi bil že vsaj en klan kot odkup-
nina za vsakega mrtveca; pa še
tega ni.Toda bodimo popustljivi, pre-
glejmo nekoliko te krivice in pri-
poznajmo, da padajo Nemci, Rusi,
Francozi in drugi za svojo domo-
vino, za obstoj države in obstoj
naroda.Kje je tista stvar, za katero se
borijo Slovenci? Pokažite nam
pravično stvar, zaradi katere je
padlo že toliko naših mladih živ-
ljenj? Ali je to naša domovina?
Ne, ker je pravzaprav nimamo,
ampak jo nosimo samo v srcih in
nas spremlja, koderkoli hodimo
in kjerkoli se nahajamo. Kmet,
pravijo, da si gospodar na svoji
zemlji. Ne le zemlje, niti samega
sebe nisi gospodar. Človek, ki ope-
va našo zemljo, ali ne veš, da že
zdavnaj ni več naša in da so se
tuji krepilji že tako globoko za-
pili vanjo, da je jim ni mogoče
več izstrgati!!Prej nismo imeli na Slovenskem
niti polovico toliko pravice kot so
jih imeli drugi narodi po Avstriji.
Gospoda nam je večkrat dovolj
ljubo pokazala, da niti na lastni
zemlji nimamo besede in da je ne
smemo imeti. Iz hiš nam je gonila
in to smo se sklicevali na svojo
pravico, nam je povedala, da jih
nimamo ter da so one postavile, ki
samo jih imeli nekdanj, že zdavnaj
sastarale.Izbruhnila je vojna in glej! Z
istim dnem je bilo zopet naše vse
bogastvo naših krajev in vsa rji-
hova krasota.Stopili so pred nas in nam za-
čeli pridigovati:— Pogledite, kako lepa je ta va-
ša zemlja, tako lepa, da ga nima
para na svetu. In ta zemlja je va-
ša last in to zemljo vam hoče so-
vražnik vzeti. Vsi na noge! V boj
proti njemu! Ti kraji so vredni,
da jih branite, vredni so, da u-
mrete zanje. Za tako domovino
kot je vaša, je sladko umreti!In naša že stokrat in stokrat
prevarana sra so zopet prevarali
z lepimi besedami!Vse žrtve bi pozabili, vse trp-
ljenje bi bilo mahoma izbrisano,
ako bi nam po vojni dali ono, kar
bi moralo biti že od davnih, dav-
nih časov naša lastnina.Ni je večje vlačuge kot je poli-
tika in ne večjega premetence kot
diplomati.Dokler ni izbruhnila vojna, so
gospodarili nad našimi kraji tuji,
v vojni je domovina naša last in
za to last moramo umirati, da nas
bo manj in da bo imel po vojni
tujec več prostora.Dokler ni izbruhnila vojna, so
gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

bo manj in da bo imel po vojni

tujec več prostora.

Dokler ni izbruhnila vojna, so

gospodarili nad našimi kraji tuji,

v vojni je domovina naša last in

za to last moramo umirati, da nas

EVGEN SUB:

VEČNI ŽID.

(Priredil J. T.)

(Nadaljevanje).

— Nek vojak, ki je dospel do naših prednjih straž, mi je izročil pismo, ki je prišlo preko Kalkute. — Iz njega sem razvidel, da se je več mojih pisem izgubilo, nekatera da so pa še na poti. — Oče mi je sporočil, da je še precej zdrav in da se še vedno zavzema za republiko. — Piše mi, da se bliža čas. — Te besede je možak dvakrat podčrtal. — H koncu je marsikaj pristavil o družini našega dobrega prijatelja Dagoberta, ki te gotovo še ni zapustil, ampak je dober varuh našemu otroku.

Dagobert je parkrat zakašljaval in si obrisal oči.

— Moj oče še vedno dela pri gospodu Hardyju in piše, da je tudi Dagobertov sin Agricola dobil tam delo. — Baje je velik, močan in priden mladenič.

— Dagobert! — je vzkliknila Roza — lahko si ponosen na svojega sina.

— Ali misliš, da nisem? Gotovo ima naš rejnec Gabriel tak upliv nanj.

Blauša je brala naprej:

— Gabriel je bil v semenišču in je zdaj skorajgotovo že duhovnik. — Pravijo, da je izboren govornik in da bo šel k misionarjem.

Najlepši pozdrav iz mojega izgnanstva.

Deveto poglavje.

K L E T K E.

Morok je držal v roki dolg žareč drog in stal sredi skednja, v katerem so bile njegove zverine. — Preko žicnate srajce je nosil del bel kožuh, ki mu je segal do kolena.

V skednju so bile štiri kletke. Eua je bila prazna, v drugih so pa bili lev, tiger in panter.

Panterju je bilo ime Pogin. — Bil je črn in je vedno tičal v najtemnejšem kotu kletke.

Morok ga je gledal nepremično v oči.

— Pogin! Sem! — je vzkliknil.

Panter se je priplazil do mreže. — Dolgo časa ga je ogledoval in se zadovoljno smehljaj.

Vstopil je Goljat, do kože moker.

— No — ga je vprašal Prerok — ali je šlo po sreči?

— Težko je bilo, težko. — Sreča, da je danes taka tema in da de žuje. — Ko ste mi dali znamenje, sem stresel okno, da se je ubilo.

— Kaj pa stavec?

— Zdi se mi, da je nekaj slutil, ker je poslal psa za menoj. — Malo je manjkalo, da me ni dobil.

— Kaj pa potem?

— Že prav blizu torbe sem bil, pa sem se moral zopet skriti, ker je eno deklet videlo, da se pri oknu nekaj premika.

— Prinesi palico in rdečo unjo.

Goljat je odšel, sredi testve se je pa vstavil in vprašal:

— Ali res ne bomo dali Poginu nič jesti? — Zver si bo zapomnila. — In pri prvi priliki. —

— Izgubi se! — je zakričal Prerok in ga jeznost pogledal.

Ko je Goljat odšel, je odprl Morok vrata in poslušal v noč.

— Kaj pa zdaj? — je vprašal Goljat, ko se je pojavil v zahtevanem na lestvi.

— Idi zopet k oknu. — In ko bo starce pobegnil iz sobe. —

— On da bo pobegnil? — Zakaj bi vendar bežal?

— To te čisto nič ne briga, da veš. — Kakor hitro ga ne bo več v sobi, butni z vso silo v okno in prevrni svetilko. — V sobo se splazi skozi podstrešno lino, ne pa pri vratih. — To si dobro zapomni. — In ko boš vse to izvršil, boš dobil deset goldinarjev.

Goljat je planil v noč. Morok se je pa začel izprehajati smentertja po skednju in mrmrati:

— Gotovo so tukaj sredstva, katera potrebujem. — Samo škoda, da ne vem, če se tičejo onega naročila, katerega sem dobil. — Vem samo to, da gre za nekaj velikega in posebnega. — Toda kaj zato, vse bo še dobro, vse se bo še dalo napraviti.

Zatem je vzel rdečo unjo in se podal v hlev, kjer je bil Dagobertov konj. — S unjo mu je ovil glavo, da ni mogel ničesar videti in slišati in ga prepeljal v skednju, kjer so bile divje zveri.

Deseto poglavje.

PRESENEČENJE.

— Toda, Dagobert — je vzkliknila Roza, ko mu je vrnila liste iz dnevnika — zdaj nam še nisi povedal, kaj pomeni svetinja, katero sva ti pokazali.

Vzel jo je v roko in jo dolgo časa ogledoval.

— Druga ne vem — je rekel — kot to, da bosta 12. februarja 1833 v Parizu v Saint Francois.

— Zakaj pa?

— Vajina mati je tako hitro umrla, da se ni mogla z vama pogovoriti. — To svetinjo je dobila od svojih starišev in je stara že nad sto let. —

— Torej je ta svetinja zelo važna?

— Ko je bil oni popotnik pri vajini materi v Sibiriji, se je revica po dolgem času zopet enkrat nasmešnila in vsa srečna rekla: — Oh, zdaj sem pa prepričana, da se bo mojina otrokoma dobro godilo. — Takoj bom prosila gubernerja, da naj mi dovoli odpotovati v Francijo. — Ako meni ne bo dovolil oditi, boš ti odšel.

Kmalu zatem je umrla. — Pred smrtjo mi je še povedala, da moramo biti 12. februarja v Parizu, če ne, bo vse izgubljeno.

— Ali misliš, da imamo še dovolj časa?

— Zdi se mi, da še dovolj. — Če bi kdo izmed nas zbolel, ali če bi se nam pripetila kaka druga nesreča, bi seveda ne mogli pravočasno priti. —

— Kdaj bova pa videli očeta? — je vprašala Blauša.

— Zdaj lahko pride v Francijo, ker niso Burboni več na prestolu. — Jaz sem skoraj prepričan, da bo tudi vajin oče tisti dan v Parizu. —

— Kakšen je pa bil tisti potnik, ki je bil tedaj pri materi?

— Ne vem — je odvrnil vojak. — Vem samo to, da je bil hraber in neustrašen človek. — Ko je odhajal od matere, se je poslovil z besedami: — Ali ni Jezus rekel: "Idite in ljubite se med seboj!"

— To so lepe besede — je odvrnila Roza. — Toda kam je šel?

— Rekel je, da gre daleč nekam proti severu. — Dolgo časa sem gledal za njim in sem nekaj čudnega opazil.

— Kaj pa? — sta oba hkratu vprašala.

— Zoblji na podplatih njegovih čevljev, so tvorili obliko križa. —

In pri tem je stari vojak sedemkrat potrkal s prstom na mizo, da je nastala takale oblika:

++
+++
++
++
++

— Kaj pa to pomeni?
— Ne vem. — Mogoče je samo slučaj. — Toda zdi se mi, da je imelo to vendarle nekaj pomena. — Od onega časa nas je namreč ne-
prestano preganjala nesreča.

— Da, mati nam je umrla.

— Umrla je za kolero, katero je najbrže oni mož zanesel v vas. —

Tri ure po njegovem odhodu je bila namreč mrtva.

Dagobert je naenkrat utihnil.

Zunaj neke je nastalo silno rezgetanje, pomešano z divjim tuljenjem. — Smrtno je prebledel in zaklical:

— Moj Bog, naš konj! — Kaj se mu je vendar zgodilo?

Planil je kvisku in stekel po stopnicah.

Tedaj se je pa otrokoma zadržalo, da je silna roka razdrobila okno in prevrnila svetilko, ki je stala na mizi poleg postelje.

Ko je dospel Dagobert na dvorišče, je imel Panter konja v svoji oblasti.

(Dalje prihodnjice).

Ldobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, izvemši nedelj in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donša dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osebe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODAVSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVEŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

: : DELO OKUSNO. : :

IZVEŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST SOI

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
ČENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

62 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berta pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem z velikim užitek prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zela vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli.

Friderik pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madame Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehote pomisliti, da se bližajo človeštvu boljši časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovnik: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo bral.

Štajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedaj sem v nekem gozdu pri Grigglach in sem bral knjigo z naslovom "Doli z orožjem". Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bi jo tudi v Solah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbo, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jih kdaj bral. —

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so jihi spisal ljudje, ki se borijo za svetovni mir.

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom stavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom posudil. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli znajo križemsvet in učili vse narode.

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH. — NAROČITE SE NANJ!

NAZNANILO.

Čenjenim naročnikom v Penna. in v West Virginiji naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. ZVONKO JAKŠEC.

ki je pooblaščen pobirati naročnino in izlajati tozadevna poročila.

Upravišтво "Glas Naroda".

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili osleparjeni, oropani ali če so z nji-mi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljani Združenih držav, kje se oglašiti za državljan-ske listine.

Sorodniki naj bi čakali novo-dolše priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite: STATE DEPARTMENT OF LABOR.

BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION, Newyorški urad:

230, 5th Ave., Room 2012.

Odrpito vsak dan od devetih do-poldne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Mor-gan Building. Odrpito vsak dan od devetih dopoldne do petih po-poldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer.

HARMONIKE

bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a de-lo trpežno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu ka-koršno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Rojakom v Lorain, Ohio in oko-lici naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

JDHN KUMŠE,

ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Glas Naroda.

S spoštovanjem

Upravišтво Glas Naroda.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število pre-bivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanški papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrenja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno po-streženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedi-njene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalma-cije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Fran-cije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dospejo denarne pošiljlatve tudi sode, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potre-j bujeje pošiljlatve v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev soročnikom in znancom v staro domovino!

100 K velja sedaj \$14.50 s poštino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.